

2 smukke Viser.

Pris: 10 Dre.

Kom følg mig til Stranden, jeg elsker blot dig.

Egen Melodi.

Der nede ved Stranden,
Bed surrende Bækken,

Min Elskning sig smyger fra Morgen til Aften,
Hun plukker de Blomster som Kjærlighed gjemmer,
Dg lever i Hytten saa lykkelig og vel;
Dg Luften renser Skyerne de kolde
Dg Regn paa vore Vinduesrunder falder,
∴ Kom følg mig til Stranden jeg elsker blot dig og dig. ∴

Min Kjærlighed forklarer

Jeg vil for denne Rose,

For hvilken mit Hjerter saa inderligt slaar,
Den Glød som mig varmer, mit Dje behyler,
Dg Kjærlighed der visker; thi nu er der Vaar.
Hør Bækkens Sus og Vindens milde Susen;
Du er mit Alt, mit Liv og min Forelskning.
∴ Kom mød mig ved Stranden. ∴

V box 22:655

Da Østet er givet
Dg Haanden saa troeligt,
Du lagt i min Haand, som din Støtte skal bli.
Vi synger som Fuglen i Morgenstunden
Dg lever som Engler paa Jorden just vi,
Dg Solens Brand det er mit Hjertes Speil,
Min kjærlig flyver frem med fulde Seil.
∴ At mød mig ved Stranden. ∴

Jeg lover dig sikkert
Du tilbedte Rose,
At Gaver og Guld du skal faa i Parti,
Et sørgeligt, men glædeligt og elskeligt vi leve,
Det skal du paa Høder og Væe faa se;
Dg Sangens Lyd skal bote vore sinnen,
Dg fredsfomt bli'r vort Liv og vor minnen.
∴ I mød mig ved Stranden. ∴

Al Lykke paa Jorden
Jeg vil dig berede,
Min gode og inderlig Elskede du,
Vi kurrer som Duer om Kjærligheds fryder,
Et Sorg skal os trykke, din Glæde som Fru,
Skal live og stærke vore Kræfter,
Bort største Stød vi faa af høiere Magter,
∴ Men mød mig ved Stranden. ∴

I Slutten af Livet,
Da Aftenen nærmes,
Skal flamme den Ild som min Kjærlighed har tændt,
Thi ren er den Tanke vi begge har kjendt.
Min sidste Sang skal være til din Væe,
Et kristeligt Liv og Tro vor rene Væe.
∴ Kom mød mig ved Stranden. ∴

Nu slutter jeg Sangen,
Min elskede Pige;
Pokalen skal frem den min Sangmøe giv Trøst;
Vi ønske dig Velgang i Bunden vi drikke,
Dg Glæde skal det være at indvie dit Bryll,
For hvile mig naar Dagen er tilende.
Dg Himlens Gud sin Frihed os alle sender.
Kom mød mig ved Stranden, jeg elsker blot dig og dig,
Kom mød mig ved Stranden jeg elsker blot dig.

En splinterny og morsom Bise

om

Eventyrlandet.

Mel.: Paal sine Hena paa Høugen utslapper.

1. Kom mine Venner og hjælp meg te skriva, Naar
me ha skreve, so syngte me ska, Kjenn dei paa Noter, saa let
ska da bliva; Saangen den handlas om Amerika. ∴ Emne
æ stort, bestandig vær't større, ∴ Me maa no skremmas
taa alt da me høire, Kor godt dei ska leva, so græv seg
dar bort.

2. Kor langje ska me ganga i denne Moradsen, Slita
aa slapa kvar einaste Dag, Tilæ aa sent maa me vera paa
Bladsen, Høis mæ ska leva i simplaste Lag, ∴ Ka me for-
tjena, enda da fatta, ∴ Maanga Udgifte i Rente aa Skatta,
Dei Store aa Høge dei faar inkje nok.

3. Maange kan seia albeles dei svelta; Ka ska dei
hava te næra seg taa, Kodne da vare kje Nare te hælota,
Potna dei rotna aa æ kje te faa, ∴ Penga da ser me kje
Nare te Enne, ∴ Torvæ den samma far me æ hæmme, Maangt
me behøva, men far ska me hen.

4. Kven veit te beskriva den Møia aa Plaga, So
maange i Norge æ komne udi, Maangen so fattig han ikje
klaga, Men vandrer med Sorg paa Glædigheds Sti, ∴ Veit
ikje Aften, ka har æg imorgen, ∴ Suttende: naar bli'r her
Ende paa Sorgen, Vanskelig før æg bli'r lagt i min Grav.

5. Men bort i Amerika anleis da lye: Dar æ kje
Mangel so her æ jaa os, Inkje kan æg tru, at da bara æ
Kye Na Skryte aa Løgne so kjem op te os, ∴ Jamlæ mæ
læsa i Blade aa Breve, Bort i Amerika herligt man leve,
Inkje dar fattas paa Sødte elle Surt.

6. Skipe aa Bue i Stæder aa Havne æ fulle taa
Mais, aa ta Kvette aa Rug, Medens i Norge me detta maa
savne, æ glad taa lidt Havre te mette vor Bug, ∴ Taa
Væter aa Gryn æ dar ikje forleie, ∴ Ska ligga i Dunga
paa Alger aa Veie, Nøke dei jamla aa mykje æ at.

7. Noien mæ Kaffi dei koka aa brednna Han æ kjete
spara, i Dunga han lig, Sukker aa Sirup so Glommen ska
rednna, Neøve Bakka aa Myra han sig, ∴ Jorølja æ dar
i Kjelte aa Slumpa, Gulle dei grave i løftanes Klumpa,
Steinkol aa Sølvgruber æ overalt.

8. Dei besta Produktna, so me faar før Aua i Ber-
gen, Stavanger aa kvar anden By, Dei veks omkring Lanne
paa Myra aa Haua, Dei bruka Silkje naar me bruka Stry,
∴ Skindbruk før Bukke dei bruka kje meira, ∴ Silkje aa
Fløiel æ Klædragte deira, Finst dar no bære, saa bruka dei da.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
200
10
20
30
40
50
60
70
80
90

9. Soleisna gaar vor Unglara aa strappa, Dar Faa æ vis so inni ein Sæf; Men æg meina Stonno æg trur literætta Rafor gaar dei her aa hæfta sæg væt. :: Væl æ da sandt, at Skaparen hæve :: Begava da Lanne, so minner æ Stræve For den, som darborte har Luffe og Held.

10. Men er der i Amerika herlige Dage For alle, som kommer derhen til at boe, Saa er jeg forsikkret, det har og sin Plage, Thi Torne og Tidsler blandt Roser vil gro. :: Plagen de hende, jeg kjender den ikke, :: Enhver udi Skjæbne sig taalig bør skikke Dg være fornøiet hvor den falder ud.

11. Engang udi Bergen jeg dette mon skue En Fader og Moder med Børnene fem, De vare saa smaa som Myren i Tue, Forælbrene git og ledede dem; :: De git og spadserte saa glade paa Dækket, :: Jeg ved ei om Glæden af Sorig blev svækket; Hvor de nu spadserer det vanskeligt er.

12. Jeg roser dem alle, som ville opsjøe Sin Lykke og Fordel i den verdslige Areds, Men dem jeg beklager, som Sorgen forøgede, Helst de i Amerika bli'r utilfreds, :: Naar Faderen bærer et Barn paa Armen, :: Moderen et som ligger paa Barmen, Dg et under Brystet, er Plage nok stor.

13. Unge og Gamle, Mænd og Kvinder, Ser man saa glade paa Gaderne gaa; Nysgjerrig for Reisen man altid dem finder, Amerikas Godhed for Diet dem staa; :: De ønske og bede, gid de var derhenne, :: Om Andet de ønske for Næret er ende, Det Bugen faar sige naar Pungen er tom.

14. Jeg kunde og reise saasom de mange Dg prøve min Lykke og tutle mig frem; Men Fjelde og Dale og Fuglenes Sange De raade mig til at blivde hos dem. :: Prisfe vor Staber og give ham Ære, :: Blive i Landet, mig redelig nære, Min Næste at elske og troilig staa bi.

15. Hadde æg Kundskab og Forstand i Hjærna, So skul æg reisa aa skonna mæg aag, Præst elle Borger ett maat æg værtta, Eg maatte no klæ mæg i Kjol' elle Brog. :: Nei æg vil tutla so Stril mine Veie, :: Maange taa Strilane æ kje so greie, Han alti æ syrig i Kulde og Frost.

16. Nei jeg i Landet vil bygge og blive, Om jeg maa føde og klæde mig smaat, Mit Modersmaal tale og Latin at srive, Dermed kan Strilen hjelpe sig gjort, :: Lat dei dar borte leva taa Røite, :: Grisfa aa Oksa, so braana taa Feite, Herheima me nøias me simplare Mad.

17. Nu mine Venner jeg Visen vil ende, Nu kan I synge saa godt som I kan, Dg hvad I ei liker det kan I henslenge, Betænt jeg er ingen stunderet Mand, :: Men hvad I forkaster, forkaster dog ikke, :: Guds Raade, Budord, Veie og Skikke, Dg Troslab mod Konge og Fædreneland.

Eftertryk forbydes.

Tilfjæbs hos Theodor Rose, Smørsalmindingen. Bergen.